

Indochine Union postale
Un an... 8000 Un an... 10000
Six mois... 5000 Six mois... 6000

Dông-Pháp Thời-Báo

GIÁ BÁN

Dông-Pháp Ngày Thứ Hai
Mỗi tuần... 5000 Một năm... 50000
Năm năm... 250000 Sáu tháng... 60000

NĂM THỨ NHẤT SỔ 03

Le Courrier Indochinois

BÁO QUẢN

21, đường Mac-Mahon, 71

Mua báo phải trả tiền trước

NGÀY THỨ HAI

東法時報

SAIGON

Mandat và thư có ghi cho M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

15 OCTOBRE 1923

Tổng-lý kiêm Chủ-Bút NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

MỖI TUẦN XUẤT BẢN 8 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

Dây thép nói (Téléphone) SỐ: 204

Rao báo có vận chuyển báo hay là vận chuyển hàng thường

Annales Légales

9000 la ligne de 6 points sur justification de 9 colonnes quelle que soit la page.

Annales Commerciales

On traite à forfait

THẤY NGƯỜI MÀ HỒ PHÂN TA

Tối thứ tư tuần trước, nhằm ngày 10 Octobre là ngày khánh-diễn Trung-Hoa cộng-hòa dân-quốc. Khách-trủ như dịp ấy mới làm lễ lạc thành nhà hội của Trung-Hoa Đông-thương hội tại Cholon. Đêm ấy mấy ngư tư đường lớn đèn dốt huy-hoàn, học-sanh các trường chung cộ đèn đi khắp các nẻo đường mà tỏ dấu vui mừng, còn khách-thương mặc quần áo mới mà đi chơi, coi sắc mặt hiếu hiêu tự đắc. Tại hội-quán Đông-thương hội thì đèn dốt sáng như ban ngày, trước nhà hội có treo lên một tấm bản, dạy ra phía ngoài Saigon, đề mấy chữ lớn « Trung-Hoa Đông-thương hội » coi thật là làm lễ. Trong nhà hội thì yến diện liên tiếp, âm nhạc rộn rinh, ca hát giúp vui, thương gia các nước tới lui nườm nượp.

Theo đạo luân lý người ta buồn, mình không nở làm vui, còn theo phép lễ nghĩa thì người ta vui, mình cũng không lẽ làm buồn. Tuy vậy mà đêm 10 Octobre tôi đi chơi trong Cholon, tôi đem thấy khách kiều-cư hi lặc thì trong lòng tôi như mũi xúc, như kim châm, ngàn-ngỡ lờ khốc lờ cười, chẳng những là tôi buồn mà thôi, mà tôi lại còn đau lòng xót dạ nữa.

Ài là người Annam thấy cảnh như vậy lại chẳng cảm xúc như tôi. Nhưng mà trong số 4 triệu đồng-bang trong Nam-kỳ có bao nhiêu người được thấy cảnh ấy? Tôi lấy làm tiếc cho đồng-bang ta không có phước được đến Cholon mà xem lễ lạc-thành Trung-Hoa Đông-thương hội. Chẳng phải tôi muốn cho đồng-bang đến đó đứng vui chơi cho ngoạn-guê, tôi tiếc đồng-bang không mấy người được xem, ấy là ý tôi muốn cho đồng-bang ta đến coi dạng động lòng đau dạ như tôi hôm nọ, rồi khi trở về nong nả công thương mà làm cho có được thế lực mạnh mẽ như khách kiều-cư, ngõ mình hưởng cái mới lợi lớn trong xứ mình, và đeo cho này ra được cái giống đoàn thể thân ái như khách kiều-cư, ngõ lập cho được một tòa Việt-nam hội-quán để có chỗ rộng rãi đẹp đẽ mà hội nghị bàn tính những điều lợi dân ích quốc.

Đi đi viễn châu-thành Cholon thấy khách kiều-cư kinh-dinh công cộ, rồi ngày nay lại chung trí hiệp lực mà tể thành Đông-thương hội Hội-quán rất nguy-nga đồ-sộ, thì cũng hờ thẹn cho phận mình là người sanh trưởng trong xứ, hết thấy diện-dịa đều là điền-dịa của mình, hết thấy thở sống đều là thở sống của mình, mà mới lợi công thương là mới lợi lớn hơn các mới lợi khác mà người mình không hưởng được, thậm chí trong xứ dân số kể đến 4 triệu người mà cũng không cất nổi một tòa Việt-Nam hội-quán để nhóm mà bàn tính đường giải quyết mấy vấn-đề thuộc về đường tân-hóa, nghi thiết đáng buồn đáng hổ lắm thay!

Hỡi ai là người thuộc trong vòng trí-thức, hỡi ai là người thuộc trong bực phủ hảo, tôi ngửa xin các ngài biết buồn giùm, biết hờ giùm mà toan lo về đường tân-hóa cho quê-hương, chung tình xây nền thân ái cho chúng-tộc. Chúng ta làm không được mà thấy người làm được thì chúng ta chẳng nên ganh, nhưng mà chúng ta phải biết phân bì, phải biết tức, phải biết buồn, phải biết tủi thâm, phải biết hổ thẹn, đường ấy có lẽ chúng ta mới ráng mà theo cho kịp, làm cho bằng người, chứ thấy người ta làm nên sự nghiệp kinh-dinh, chúng ta ghét mà không biết hờ, không chịu ráng mà làm cho bằng người ta thì dầu cho muốn đời ngàn kiếp nữa chúng ta cũng chưa làm nên một việc gì được. Gán lấy, suy lấy.

Viên-Hoàn. Nên sùng-bái làm vậy. Sự ngu vẩn là cái màng nó che kính những đoạn thâm sâu của con người, vẫn là miếng thịt nó làm cho hết đời, vẫn là một vật nóng nó làm cho hết khát, vẫn là lửa nó làm cho khô lạnh, vẫn là sự lạnh nó làm cho giảm sự nóng, sau lại vẫn là vàng bạc để mua những thứ vui trong đời và vẫn là cái cần dùng đáng người ta nhắc bằng kẻ đàn-giá với bực đế vương, người dốt nát với kẻ thông minh. Cho hay sự ngu là một vật quý báu, mà tôi chẳng rõ có đầu chí hai ở trong không, nhưng tôi có nghe nói rằng nó mường tượng như sự chết. Mà quả vậy. Xét lại một người ngu với một người chết thì có khác chi nhau cho lắm. Có khác là vậy: người chết một vài khi còn có ngày, chứ người ngu thì chẳng bao giờ có đánh tiếng chi.

Viên-Hoàn.

Công van học lực

TRONG TY VIÊN-CHỨC BỔN-QUỐC
Thầy Nguyễn-Vân-Châu, tốt nghiệp ở trường Canh-nông thiết hành ở Béc-nét, đang lãnh chức Giáo sư ở trường Canh-nông ở Béc-nét, thế cho thầy Trương-Dục-Nhuận đi từ trần.
Thầy Phạm-Vân-Giải, tốt nghiệp ở trường Canh-nông thiết hành ở Béc-nét, đang lãnh chức Giáo sư ở trường Canh-nông ở Béc-nét, thế cho thầy Trương-Dục-Nhuận đi từ trần.
Thầy Huỳnh-Vân-Nên, đang lãnh chức Giáo sư ở trường Canh-nông ở Béc-nét, thế cho thầy Trương-Dục-Nhuận đi từ trần.
Thầy Trần-Vân-Công, tốt nghiệp ở trường Canh-nông ở Béc-nét, đang lãnh chức Giáo sư ở trường Canh-nông ở Béc-nét, thế cho thầy Trương-Dục-Nhuận đi từ trần.

Sự ngu

Khi nào tôi ngu, tôi không mơ ước và sự sệt đến chi; tôi không tưởng đến mấy nỗi khó-khăn, mấy đống phiền-phức. Ông nào bày sự ngu ra thiệt

Hội-dồng. - Ông Anh đang nói danh thơm tiếng tốt. Tôi có một mình nó đó mà mỗi năm nội tiền cho nó học kể cũng tới bốn năm trăm đồng lận đa anh à. Phải mà tôi có tới 10 đứa con, thì chắc là vợ chồng tôi không có áo mà mặc. Ý là nó học được một nghề tôi coi nó rành làm đồ anh!

VĂN-UYÊN

- ĐẠI NAM CAO-HOÀNG ĐỂ THIẾT LỰC DIỄN CA
(1) Triệu-dinh: Nhà-nước,
(2) Thế với ba quân.
(3) Ngôi vua thường day mặt phía nam.
(4) Cầm binh, khiển tướng.
(5) Dương-công - Trưng, Nguyễn - hứ-Thoại, Thiêm-Lộc quân ba đạo thủy-bình.

THẾ TÌNH HẢI KỊCH

TẬP LẦN ĐAO VÕ' CHỒNG

CHUNG CẢNH:
Một nhà giàu ở trong làng, phía trong có ba bầu thóc, phía ngoài có ba bộ vàng, ngoài trước nhà là một cái giếng nước.
Rất mừng lên thì thấy ông Hội-dồng là chủ nhà với ông Phó-tổng là khách, đang ngồi tại bộ ghế giữa, uống nước trà.
Phó-Tổng. - Ông Anh đang nói danh thơm tiếng tốt. Tôi có một mình nó đó mà mỗi năm nội tiền cho nó học kể cũng tới bốn năm trăm đồng lận đa anh à.
Hội-dồng. - Ông Anh đang nói danh thơm tiếng tốt. Tôi có một mình nó đó mà mỗi năm nội tiền cho nó học kể cũng tới bốn năm trăm đồng lận đa anh à.
Phó-Tổng. - Ông Anh đang nói danh thơm tiếng tốt. Tôi có một mình nó đó mà mỗi năm nội tiền cho nó học kể cũng tới bốn năm trăm đồng lận đa anh à.

TRẢ LỜI CHO ÔNG H.-V.-CHÍNH

TÔNG-LÝ CÔNG-LUẬN-BÁO

Từ ngày tôi đem cây viết què-mùn yếu ớt của tôi mà phụ lục với chữ quí đồng-nghiệp trong làng báo quốc-âm để nghị luận những điều phải lẽ quấy, đến ngày nay kể đã hơn mười năm rồi, tuy tôi chẳng dám khoe rằng tôi đã có công lo những điều ích quốc lợi dân, nhưng mà tôi dám ngó ngay mọi người mà nói rằng tôi chẳng hề vì cái hờn riêng mà chiếc bán ai, mà vì đầu ai có đồ kỳ tới, ra kích bát tôi đi nữa, thì tôi cũng chưa hề dám để cho nhục danh một nhà soạn báo. Nhưng vì bản tánh tôi thì là ưa hòa-huân chứ không ưa bạo động, bởi vậy cho nên đầu có dịp phải phải đối với ai thì tôi cũng thường giữ phép lễ nghĩa mà biện luận, chứ tôi không chịu dùng lối thô kịch hỗn hào.

Bởi hôm nọ tôi xem C. L. B. số 38 ngày 25 Septembre thấy trong bức thư của ông gửi cho ông Nguyễn-vân-Cúa có câu như vậy: « ... xin đừng làm danh dự cho tôi, là đừng nêu cái danh-hành của tôi cạnh bên những đại-danh Lê-hoàng-Mưu và Nguyễn-kim-Đình nữa. »

Mấy lời của ông đó là lời khinh thị người. Theo tánh người vật chạt háo thắng, thì chắc là họ phải dùng lời đồng một giá với lời của ông đó mà phân đối lại với ông, chứ tôi đây thì không vậy.

Từ ngày tôi xuất bản tờ Đ.P.T.B., ông lãnh quyền chủ nhiệm từ C. L. B. thì nhiều phen ông đã khêu khích tôi, nhưng vì tôi thấy ông còn nhỏ tuổi nên tôi nhẫn nại, quyết làm lơ để cho ông tự hối-lấy mà thôi. Nay ông có dịp trả lời soạn tờ Đ.P.T.B., tôi là người vô can mà ông lại thừa dịp ấy mà khinh bỉ tôi nữa, nên tôi mới viết bài « Công phải phân cho tương » mà đăng vào báo số 57 ngày 1er Octobre, để dùng lời hòa nhã mà chỉ cho ông thấy rằng ông đang tự hại. Ông đã không tự hối, mà lại dùng cương từ mà phân đối với tôi trong C. L. B. số 42 nữa.

Tôi đọc hết bài của ông rồi thì tôi suy nghĩ hoài chẳng hiểu vì có nào tôi nói với ông em thắm hết sức mà ông lại trả lời xăn-xắn như vậy. Thưa ông, chứ chỉ ông không trả lời cho tôi thì tôi cũng bỏ qua, không ham tranh tương tranh đản với ông làm gì. Ngặt ông đã không biết lời mà lại còn dạy khôn và bắt tội tôi, nên cực chẳng đã tôi phải viết thêm bài này nữa.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

HỘI NHÀ MÁY XÂY LỬA VIÊN-ĐÔNG (Rizeries d'Extrême-Orient)

HỘI NẮP DANH VỐN HƠN 25 TRIỆU QUAN TIỀN LANGSA ĐỀU ĐỒNG TẤT SỐ Ở TẠI SAIGON, ĐƯỜNG BELGIQUE, MÓN BÁI SỐ 15. - NHÀ MÁY XÂY VÀ KHO TRỮ Ở TẠI CHOLON

CÓ PHÒNG VIỆC RIÊNG LO VỀ CHUYỆN LỬA MUA LỬA VÀ LÀNH BÁN LỬA - GIÚM TIỀN LỬA VÀ THẺ LỬA - LÀNH LỬA GỒI KHO

TRƯỚC KHI BÁN LỬA xin hỏi biên hiệu; nếu vì diện-chủ nào mắc đi không động thì viết thư cho biên hiệu sẽ đều viếng mà bán luận. - MUỐN HỎI CHI THỈ BỒN HỮ, SẴN LONG CẤT NGHĨA CHO HẾT.

Phòng việc : ở tại đường Belgique, món bài số 15

PHÒNG HANG NGÀNH TẠI CẦN THƠ và có lập chính mua lửa nơi các chỗ thị-từ.

thi đồng-bang ngoài Trung-Bắc lưỡng kỳ đầu đầu cũng tiếp ứng hay không? Hỡi ai là người có sự hơn thua lời nói, vậy chờ máy nghĩ không thấy đồng-bang trong Nam-kỳ chẳng hề vì một lý-tưởng bất chính hoặc một bức thư vô tình mà bỏ cái nghĩa đồng-bang đồng-chương đó hay sao?

lương nó bao ở ngoài. Cái lương này cũng như máy cái phao của một chiếc tàu bay vậy, nên làm cho cái khí cầu đi về bờ rất dễ như một chiếc tàu thường vậy. Việc tính làm như vậy coi thì bất tiện cho cái khí cầu khi xuống đất vì ni tắc của nó phải lớn lắm mới đặng. Khi người ta sẽ biết rằng cái khí cầu ấy nó có phòng cho ba trăm người bỏ hành ở thì người ta mới nghĩ cho nó lớn là đường nào (theo lời của báo Manchester Guardian).

phong của ngài đã lâu, nên có lòng kính mộ, nay thấy cái lăng ngài đây còn giữ gìn từ tế, mới biết Đại-Pháp không đời, thì ta rất mừng với cho nước ta ngày sau Ắc đặng một cuộc thái bình chắc chắn. Vì vậy ta xin quan Tổng-Thống Toàn-Quyền làm cái mộ bi này đặng ghi sự tích cho nhớ.

tảng rất trọng thể, là đăm tăng của Đại-lão sư Hòa-Thượng chùa Vĩnh-tràng tên là Trá-chánh-Hộ.

CÔNG-LỰC-BAO. Đố, ông đọc rồi, ông đã thấy cái cử chỉ của tôi đối với cuộc Bắc Nam thân ái hay chưa? Bút tích rõ ràng như vậy đó tôi với ông ai không hiểu phép lịch-sự trong báo giới?

Mộ bi của quan Lê-Công. Có nhiều việc chưa từng nghe, mà cái tình đã cảm cảm nghĩ đến, ấy là lòng ái mộ tự nhiên của trời cho vậy.

Hồ-tín. Bón-báo mới tiếp đặng tin lành rằng bà trong-phủ Trần-quang-Phan, hôm ngày 11 October 1923 rồi đây, đưa lính ai mỹ tự Trần-thị-Hoa cùng đi Mỹ, hiệp nghĩa với thầy Trần-văn-Mèo, Thông-ngôn Tòa án Canho là lính lang ông Trần-hữu-Nguyên:

AI ĐIỀU TỬ. Nay tôi đứng ra đây, tôi xin phép chư quý ông, quý bà và quí thầy quí cô, cùng là quan viên hương chức đại đức cao tăng và đồng đạo thiện nam tín nữ:

Hương truyền. MỘT CÁI KHÍ CẦU TỒN LỎN LẠ THƯỜNG. Hỡi tôi đầu năm rồi có nhiều hãng bên Mỹ-quốc đã tính bày ra cuộc vận tải ở không trung từ thành Niou-uoce (New-York) lại thành Hambourg (ở Đức-quốc).

Mộ bi của quan Lê-Công. Quan Lê-Công vốn là người ở Quảng- Ngãi. Khi ngài mới 17 tuổi thì theo Đức Cao-Hoàng vào đánh Giadinh, lúc dẹp giặc yên rồi, thì ngài đi kinh lược tỉnh Thanh-Hóa và Nghệ-An, ngài đẹp giặc mọi hai lần và giết một đấng ác lang. Chỗ nào ngài đến thì đồn hàng phục cả thấy, ngài vào trấn nhậm Giadinh trước sau hai lần, tính hơn 20 năm. Khi ngài từ trần thì cái anh lính hào kiệt ngài kết cấu với nữ sông phò hộ non nước, nên mới khi trỗi âm vang, đêm lâm tới, thì người ta nghe trong lăng ngài, lạc ngựa kêu reo, tiếng người là hét, nên người ta kêu nhà thờ ngài là miếu, cái mộ ngài là lăng, vì vậy nhơn dân cũng tế kính trong ngài lắm.

Dòng-pháp thời-sự. KHO NƯỚC. Ngân-hàng Đông-Pháp. Ngân-hàng Hongkong-Shanghai. Ngân-hàng Chartered. Sđe de Gérance de la Banque Industrielle de Chine.

GIÁ LỬA. Lửa dầu đèn nhà-máy Cholon (mắt boay) mỗi tạ 100 kilor. Vinhlong. 6 40 6 30. Gocong. 6 60 6 25. Baisien. 6 55 6 35. Baisien. 6 70 6 70. Giá thường bực: Kiang. 6 67 6 36.

Những việc ấy đã có bày tỏ ra hồi đầu tháng giêng năm 1922, rồi từ đó về sau không hề nghe nói đến cái hãng đó cũng là việc lập đường vận tải ở không trung từ Niou-uoce lại Hambourg nữa. Nhưng mà những người bày ra cái y-kiến ấy, từ đó đến nay không bao giờ không trở nghĩ đến, vì theo lời của tờ báo Anh-là là Manchester Guardian thì hiện nay người ta đang làm cái « lương » của cái khí cầu thứ nhất đó từ New-York lại Hambourg. (Chắc là ở bên Đức-quốc, vì báo đó không nói rõ).

Xưa nay những đấng anh hùng hào kiệt sanh giờ lúc loạn li sấm sét, lấy trí dũng ra mà lập đặng công nghiệp, sống thì vinh hiển tâm thân, còn chết thì đấng linh thần thiên cổ. Tuy là cuộc đời đời, mà cái oai phong hiển赫 cũng còn phừng phát ở trước mặt người. Ta nghe cái anh

CHẾT MỘT NGƯỜI. Vinhlong. - Một xảy ra ở làng Tân-giái (Vinhlong) một việc rất lạ xảy ra cho tên Huỳnh-vấn-Phước phải bỏ mạng. Ông có ở Vinhlong nghe báo tức tức đến nơi thì thấy cái xe-hơi đi thơ số C. 2757 của ông Nguyễn-thành-Phiếm đã ngã xuống mượn dựa bên đường địa-hạt số 7, còn người đi theo xe-hơi bàn giẫy phải bỏ mạng trong cơn rối rộ ấy, thì đã chờ đến đường-đường Vinhlong rồi.

Trái phiếu của Ngân-kho Pháp-quốc. LỢI TỨC 6 PHẦN. Lai kườn tùy ý người cho vay hoặc 500 quan ngày 20 mai 1926. 515 20 mai 1929. 540 27 juin 1933.

Emission de bons du trésor français 6%. Remboursables au gré du Porteur. Soit à 500 frs le 20 mai 1926. Soit à 515 « le 20 mai 1929. Soit à 540 « le 27 juin 1933.

Trông rãng. QUAN LƯƠNG-Y CUNAUD. Ở góc đường Chasseloup-Laubert và Pellerin.

Lời rao cần kíp. Chú Nghiệp-chi và chú Thương-gia, mỗi khi muốn mua đồ hay là đồ hàng, đừng đi ngoài chi hết, hãy đến tại hãng ông BOY LANDRY món bài số 17 đường Bả Bearnard bên hông rạp hát tây thì chú-tôn sẽ thấy hàng có trữ nào là ruy-chảo đã thêu, đã gọt và đã thêu đã hiệu Jon.

HANG CHÁNH BÉN HUẾ-KY HIEU: ASSOCIATED OIL COMPANY OF CALIFORNIA E. U. A. Hạng: ASSOCIATED OIL COMPANY OF INDO-CHINA E. U.

ASSOCIATED KEROSENE. BIRD BRAND. ASSOCIATED ESSENCE.

Lời rao. Cho những chú vị ưa hót thuốc tây liệu JOB HAVANE đặng rõ, kể từ ngày 15 Avril sắp đân mỗi bao thuốc có để một tấm giấy gọi là prime nếu ai có phần phước đặng tìm prime ấy thì lại tại hãng ông BOY LANDRY ở đường Boulevard Bernard món bài số 18 má lảnh một cái đồng hồ vàng, đặng giá một trăm mấy chục đồng.

ĐÀNH DÂY THẺP

Đề như vầy:
NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG
Cholon
DÂY THẺP SỢI
Số 658

NHI-THIÊN-DU'ỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38, - CHOLON

CƠ BAN CÁC THỨ THUỐC CAO ĐƠN HUYỀN TẤN MẬT THIÊN HIỆU NHƯ SAU NÀY:

VAN-ĐỨC-NHI-THIÊN-ĐÀU

Dầu này vốn của Ông Y-SANH VI-
TẾ-SANH đã dày công tìm kiếm các
thứ thuốc nơi các danh-sau, đem về
bồn thân chế luyện nấu ra ki lượng...

phải lấy đầu này mà thoa nơi cuốn
hong và trước ngực cho thường, lại
phải nhều chừng 10 giọt dầu vào một
chén nước sôi mà uống thì thấy hiệu
nghiệm.

CÁCH DÙNG:
Người lớn mỗi lần từ năm giọt
trười giọt, con út, mỗi lần từ
một giọt đến năm giọt, phải pha
nước trà hay là nước sôi mà uống.

THẦN HIỆU MIAN DƯỢC HIỆU
Phạm con người sanh ra ở đời,
trong người có khí huyết, nếu khí
huyết dồi dào thì cơ thể khỏe mạnh...

lão lên, hoặc trọn trắng, căng rãnh,
cứng hàm, bất tỉnh như cơn say, rùng
mãi trũng khí, trong ruột đau thối...

THẦN HIỆU PHÁT LÃNH HUYỀN
THUỐC NÓNG LẠNH
Trị bệnh nóng lạnh, bệnh rét, đau
bạch, buồn nôn, cảm mạo sưng họng...

Mẹ-củ con-tiền

Bà-Huê khách-lưu, tục kêu nhà ngà
ông-cốp ở ngan Trường-tiền của đường
Pellerin, môn bài số 102 và 104.

THIỆT-NHIỆP-XU'ỜNG.
F. NAM & L. LUC FRÈRES
đường Pellerin môn bài số 102, 104
SAIGON

TIỆM ĐÔNG XE
Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro môn bài 99 và 101
(Đầu-hố) Saigon

ANCIENNE MAISON PHU-TOAN
ĐÔNG GIAY
TÂY VÀ ANNAM
LE-VAN-BEN
OHUP KINH
VÀ RƠI HINH
RA LỚN

HÀNG NHÀ LÀM RA : GIÁ BÁN THIẾT RẺ
TANG-KHANH-LONG chúng tôi mới lập thêm một hàng
tại Hanoi số nhà 152 đường Coton, chỉ chuyên chế các thứ...

TIỂU THUYẾT
CÂY DẰNG MÙI ĐỒI
(Niếp theo)
Nó lồm cồm ngồi giãy ngoi coi thì
thấy có một đóa con trai mặc quần
đen đứng ngồi trên một cái bành...

Nó tức giận mà cũng muốn khoe nghề
nên lấy cây kim mà đâm theo, rồi hai
đóa hoa với nhau liền cho hết hai
bên mới chịu nghỉ.

ở mà làm vườn. Mấy đứa con của
chú nó đều khôn lớn hết mà không
có chút lòng nào yêu thương nó nên...

nắm cây đèn có mà đi. Nó nhớ cây
đèn ấy và nhớ biết thời kỳ là nên
nó kéo đèn thì biết thế nào cho nó nghe mà...

kể hết chuyện của nó cho thằng Bì
nghe rồi hay đưa nắm chung trên cái
bành mà ngủ.

manh không nói gì thoán như mấy đũa
ôm bực một lá cây cũng không nói thì
mấy lá chỉ mà làm cho nó bực.